

РЕШЕНИЕ

№ 4326

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3034** по описа за **2022** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощник адв. Е., срещу решение от 08.02.2022г., постановено по НАХД № 9049/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 514864-F535842/01.06.2020г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. По същество се сочи, че [фирма] не е адресат на задължението по чл. 3 ЗОПБ и не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност по чл. 5, ал. 1 ЗОПБ, нито в качеството на допустител, нито в качеството на извършител на нарушение на чл. 3 ЗОПБ. Иска се отмяна на решението, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – заместник-директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител юрк. Ф., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

В производството пред въззивния съд, въз основа на приобщения по делото доказателствен материал, е установена следната фактическа обстановка:

С Резолюция за възлагане на проверка № П-22221019165920-ОРП-001/27.09.2019г. от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. била възложена проверка на [фирма], касаеща изплатена на дружеството сума в брой на стойност 6000 лв. от лицето Е. К. З.. По този повод от страна на [фирма] били представени заверени копия на следните документи: договор за депозит от 28.05.2019г., сключен между Е. К. З., купувач; [фирма] и Н. А. Г. – Щ. – продавач и приемо-предавател протокол от 25.06.2019г., с който се предава стоп-депозит в размер на 6000,00 лв. на продавача Н. А. Г. – Щ., оставен от кандидат купувача Е. К. З. като гаранция за закупуване на недвижим имот. От тези документи било установено, че на 28.05.2019г. в [населено място], [улица], ет. 7, офис 7 лицето Е. К. З. депозирала в брой сумата от 6000 лв., оставена на отговорно пазене в офиса на [фирма], като гаранция за закупуване на следния недвижим имот, а именно апартамент, находящ се в [населено място], Столична община район „В.“, [улица]. Депозираната сума била за срок до 18ч. на 23.06.2019г., до която дата купувачът се задължавал да сключи нотариален акт за покупко-продажба на гореописания имот при продажна цена на имота в размер на 69800 евро, от която сума щяла да бъде приспадната сумата, дадена като гаранция за закупуване на имота. Според т.3.2. от договора за депозит, купувачът губи авансово изплатената сума – капаро в размер на 6000 лв. в полза на продавача, ако не изпълни точно и в срок поетите задължения по настоящия договор.

При тези данни св. К. /актосъставител/ съставил АУАН № F535842/28.01.2020г. срещу [фирма], като приел, че дружеството е допуснало плащане в брой на стойност 6000 лв., част от парична престация на стойност 69 800 евро за покупко-продажба на недвижим имот, с което е осъществило състава на чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ. Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено и обжалваното НП.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на актосъставителя.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, като не са налице основания случаят следва да се квалифицира като маловажен.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено в нарушение на закона. Настоящият състав на касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд, че е доказан състава на чл. 3, ал. 1, т. 3 ЗОПБ. Съгласно посочената разпоредба плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност под 10 000 лв., но могат да се разглеждат като част от свързани помежду си платежни операции на едно и също основание, чиято обща стойност е равна на или надвишава 10 000 лв. Санкционната норма на чл. 5, ал. 1 ЗОПБ предвижда, че който извърши или допусне извършването на нарушение на чл.

3, се наказва с глоба в размер 25 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е физическо лице, или с имуществена санкция в размер 50 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е юридическо лице.

От анализа на цитираните норми е видно, че субект на административнонаказателна отговорност за нарушаване на забраната по чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ може да бъде лицето, което извършва или допусне извършването на плащане.

В случая [фирма] е получател на плащане, поради което не може да бъде субект на нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ, дори и плащането да е извършено в нарушение на изискванията на разпоредбата. Получателят на плащането – юридическо лице не може да бъде санкциониран в хипотезата на допустителство, тъй като по арг. от чл. 24, ал. 2 ЗАНН такава отговорност би могъл да носи ръководителят на учреждение, организация или предприятие /в случая дружество/, като физическо лице, който да бъде санкциониран за нарушения, допуснати от негови подчинени, но не и самото юридическо лице.

По изложените съображения обжалваното решение е постановено в нарушение на закона, поради което следва да бъде отменено, като настоящата инстанция се произнесе с решение по същество и отмени процесното наказателно постановление.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., за заплащането на което са представени надлежни доказателства.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 08.02.2022г., постановено по НАХД № 9049/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 514864-F535842/01.06.2020г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОПБ.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 300 /триста/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

